

MIQUEL COSTA I LLOVERA

Prevere i Poeta

Miquel Costa i Llovera nasqué en una família acomodada a Pollença el 1854 i morí a Ciutat de Mallorca el 1922. Estudià a l'Institut de ciutat (Palma) i començà la carrera de Dret a Barcelona on conegué Jacint Verdaguer, Jaume Collell, i Marià Aguiló.

Va publicà la primera poesia a la Revista Balear "La Vall" i obtingué un premi en els Jocs Florals de 1874 amb la poesia "la Primera llàgrima". Continuà escrivint poesia i el 1875 escriu una peça cabdal de la poesia catalana: "El Pi de Formentor". Va anar a Madrid per acabar els estudis de Dret i no ho aconseguí. Per pressió del seu pare s'establí a Mallorca i feu curts viatges a París, a Madrid, a Toledo, És quan començà a llegir autors romàntics francesos, italians, i castellans

6

Malgrat l'oposició de la família anà a la Gregoriana de Roma el mateix any que apareixia a Mallorca el seu primer llibre de poemes. El record d'Itàlia es present en moltes de les seves poesies. El 1888 el van ordenà sacerdot i la seva predicació en català és censurada i va fer un recull de poesia en castellà en el qual inclou una traducció del seu poema "el Pi de Formentor"

Ocupà diversos càrrecs eclesiàstics, participà en Jocs Florals amb els seus poemes i fou proclamat Mestres en Gai Saber el 1902 a Sant Martí del Canigó. El 1903 l'anomenaren membre de l'Acadèmia Española. Tres anys després participà en el Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana.

El 1907 feu un viatge a Orient i Palestina en companyia d'altres mallorquins, entre ells Mª Antònia Salvà, (poetessa en llengua catalana i de família mallorquina) va escriure 26 estampes poètiques sota el títol "Visions de Palestina".

Nomenat canonge pontifici de la Seu de Mallorca, cada dia el sacerdot el absorbí més treball en detriment de la literatura. Junt amb Joan Alcover, també poeta, representà la modalitat poètica que la crítica anomenà l'Escola Mallorquina.

Crec que actualment és un poeta poc conegut malgrat les versions musicals del seu poemes, per exemple, Maria de Mar Bonet hi ha contribuït amb el poema "la Ruixa de Mantells.

LO PI DE FORMENTOR

Mon cor estima un arbre:
més vell que l'olivera,
Mes poderós que el roure,
més verd que el taronger,
conserva de ses fulles l'eterna primavera
i lluita amb les ventades que atupen la ribera,
que cruixen lo terror.

Montse Carreras

7

